



# Slovo kněze

## Naše katolická škola

30 let náboženské a politické svobody v této zemi a stejný počet let máme v naší farnosti Dvouletou katolickou střední a mateřskou školu, někdejší Dívčí katolickou střední školu. Několik desítek učitelů i jiných pracovníků, v tom našich farníků, se vystřídalalo ve službě této instituci po dobu její historie.

Na počátku to byl odvážný počín. Vždyť s administrováním školy neměli věřící za doby komunismu téměř žádnou zkušenost. Důležité je ale začít a cesta se vždy ukáže. V dalších příspěvcích můžete číst jednotlivosti z dějin školy.

Znám školu z mého působení v Kolíně a chci říct, že obdivuji jak se tohle dílo vyvíjí dodnes. Je nabídkou a pomocí rodinám, které nemají v blízkém okolí školu tohoto typu a také rodinám, které potřebují pomoc po každé stránce. Považuji DKŠŠ za službu evangeliu v srdci farnosti. Škola má duchovní profil a také duchovní program. Nejde o to, že bychom z žáků dělali křesťany. Jde o to, aby se v bezpečném prostředí mohli učit základní věci pro život obecně i profesně, a pak je součástí formace této školy také duchovní rozměr. Ten je možný rozvíjet díky tomu, že mezi pedagogy jsou naši věřící farníci. Díky jim za to.

Škola a Charita jsou důležitou součástí našeho propojení se světskou společností. Je to možné za předpokladu, že v těchto institucích budou i nadále angažováni věřící z naší farnosti. Nezapomínejme na slova Ježíše: „Kdo přijme takové dítě kvůli mně, mne přijímá; a kdo mne přijme, přijímá toho, který mě poslal.“ (Lk 9,48)

Děkuji paní ředitelce Libuši Kubičkové, která byla součástí školy od začátku a v tomto jubilejním roce odevzdává vedení školy novému řediteli. Díky ní je škola propojená s farností a všichni žáci i učitelé školy vědí, že jsou součástí větší rodiny. Díky patří také zřizovateli Arcibiskupství pražského, že školu tohoto typu podporuje. Není to elitní typ školy, do které by posílali svoje děti movití mecenáši. Jde o potřebný typ školy, která je v pozici služby vůči těm, kteří to potřebují.

Nakonec děkuji Vám všem, milí farníci, kteří jste školu od začátku podporovali morálně, duchovně a také personálně. Přeji si, aby tato škola byla součástí identity naší farnosti a srdcem této identity byla služba.

*P. Ján Halama SVD, farář*

## Slovník křesťanství

Dnes si připomeneme pojmy týkající se evangelií, jejich obsahu a jejich autorů.

**blahoslavenství** – Osm povolání, která zahajují „kázání na hoře“ (Mt 5,1-12, L 6,20-26) a kterými se Ježíš obrací k učedníkům a zástupům. Tvoří jakousi *magnu chartu* křesťanství. Každé blahoslavenství má dvě složky: a) vlastní blahoslavenství (též řecky „**makarismus**“), za nímž následuje označení skupiny lidí, jimž je určeno („chudí“ aj.); b) zdůvodnění či ospravedlnění (uvozené slovem „nebot“) s uvedením připravené odměny.

Podle Matoušova evangelia jsou blahoslavenství tato:

- 1) **chudí duchem** (víra) /jejich je království nebeské/;
- 2) **lkající** (naděje) /potěšení budou/;
- 3) **tiší** (moudrost) /obdrží dědictví na zemi/;
- 4) **lační a žíznící po spravedlnosti** (spravedlnost) /nasytění budou/;
- 5) **milosrdní** (milosrdenství) /milosrdenství dojdou/;
- 6) **čistého srdce** (láska) /Boha viděti budou/;
- 7) **pokojní** (umírněnost) /syny Božími nazváni budou/;
- 8) **trpící příkoří pro spravedlnost** (statečnost) /jejich je království nebeské/.

Lukášovo evangelium vypočítává jen čtyři blahoslavenství, následovaná čtyřmi „běda“.

**diatessaron** – Životopis Ježíše Krista složený ze slov čtyř kanonických evangelií.

**evangelické rady** – Lat. *consilia evangelica*, „evangelijní rady“. Vyšší mravní závazky. Nejsou přikázány, ale Pán Ježíš je v evangeliu (Mt 19,12.21; 16,24) zvláště doporučuje. Jsou založeny na učení a vzoru Pána Ježíše – učitele. Jsou Božím darem, který církev přijala od Pána a jeho

milostí je vždy uchovává. Jsou součástí klasických mnišských závazků a slibů.

Patří sem:

**čistota** (znamení budoucího světa a zdroj větší plodnosti v nerozděleném srdci; obsahuje v sobě povinnost dokonalé zdrženlivosti v životě bez manželství);

**chudoba** (kromě života ve skutečné chudobě a v duchu chudoby, vedeného v pracovitosti a střídmosti, vzdáleného od pozemského bohatství, obsahuje závislost a omezení v užívání majetku a nakládání s ním podle norem vlastního práva jednotlivých společností);

**poslušnost** (zavazuje k podřízení vůle zákonným představeným jako zástupcům Boha, když dávají příkaz podle stanov).

**evangelisté** – Titul prvních křesťanských kazatelů evangelia (Sk 21,8; Ef 4,11), který byl později vyhrazen čtyřem autorům evangelií: **Matouš** (celník a později apoštol), **Marek** (Barnabášův bratranec, učedník sv. Petra), **Lukáš** (lékař a později učedník sv. Pavla) a **Jan** (apoštol). Nejčastěji jsou zobrazováni se zřetelem k Ezechielovu vidění (Ez 1,4; Zj 4,6–9); spojení tohoto tetramorfa s evangelisty se na křesťanských obrazech objevuje od 5. stol., na dílech pozdějších se s ním však setkáváme velmi často.

Následující výklad a přidělení atributů jednotlivým postavám se opírá o interpretaci sv. Jeronýma:

**Matouš** – okřídlený člověk (jeho evangelium začíná zrozením Krista v lidském těle),

**Marek** – okřídlený lev (na počátku jeho evangelia je Janovo kázání na poušti),

**Lukáš** – okřídlený býk (na začátek staví kněze Zachariáše a jeho oběť)

**Jan** – orel (protože z něj Boží duch hovoří nejmocněji; je schopen pozvednout se do nejvyšších oblastí vědomí, tak jako se orel vznáší ke slunci).

**evangelium** – Z řec. *euangelion*, „dobrá zpráva“, „radostná zvěst“.

1. Ježíš používá výrazu evangelium v tom smyslu, že v něm se uskutečňují prorocství o království Božím (Mk 1,14). Později se termín stal odborným výrazem pro označení novozákonních spisů Matouše, Marka, Lukáše a Jana, které popisují Ježíšův život a učení. Byly psány v 2. pol. 1. stol. tak, že evangelisté vybrali některé věci z ústního podání a již i z písemných záznamů, ostatní shrnuli nebo vysvětlili s ohledem

na stav církvi. Tato 4 evangelia – jediná, která se dostala do kánonu Bible jako inspirovaná – jsou srdcem Bible a zaujímají v církvi jedinečné místo. Svědčí o tom úcta, s jakou k nim přistupuje liturgie, a přitažlivost, jakou měla pro světce;

**2. výňatek z evangelia čtený při mši svaté.**

**evangelium dětství** – Nazývají se tak počáteční kapitoly Matoušova (Mt 1–2) a Lukášova evangelia (L 1–2), které vyprávějí o narození a neveřejném Ježíšově životě. Matouš se inspiruje SZ, aby ukázal, že SZ se naplnil v Ježíši. Lukáš zde spatřuje předzvěst chování Krista jako veřejného žalobce. Matouš dává přednost Josefovi, Lukáš Panně Marii. Nejedná se zde ani tak o životopisné vyprávění, jako o teologickou a christologickou úvahu.

**evangelium poslední** – Počátek Janova evangelia (1,1–14) se ve středověku vysoce cenil jako žehnací prostředek a (v slavnostní formě společně s počátky ostatních evangelií) sloužil zvláště k zažehnavání počasí. Takto se dostal, jak je poprvé dosvědčeno pro 13. stol., jako žehnací ritus na konec mešní slavnosti. Závazným se tento zvyk stal až misálem z r. 1570; při pontifikální mši svaté se jej modlil biskup až při odchodu od oltáře. Instrukce z roku 1964 poslední evangelium odstranila. Arménská církev převzala během středověké unie s Římem poslední evangelium od dominikánských misionářů a podržela je podnes. Zpívá je slavnostně celebrant, v době velikonoční a o svátečních dnech přichází na jeho místo vždy vlastní perikopa.

**parusie** – /**paruzie**/ z řec. *parousía*, „přítomnost“, „příchod“. V teologii znamená spásonosnou Kristovu přítomnost, zvláště její uskutečnění na konci časů a v plném projevu dějin spásy. Obvykle se spojuje s návratem Krista na konci časů (1 Sol 2,19; 3,13; 5,23); druhý příchod Kristův.

**pašije** – Z lat. *passio*, „utrpení“, „umučení“. Vyprávění evangelia, které popisuje Ježíšovo utrpení a smrt. Tvoří původní a počáteční jádro evangelií. Jsou čtena během liturgických obřadů Květné neděle a Velkého pátku. Nejstarší je vyprávění Markovo, které zdůrazňuje především dějinnou pravdivost Kristova utrpení. Matouš podtrhuje protivníky Písma svatého (Mt 26,24,54). Lukáš ukazuje Ježíše jako trpícího zachránce všech (L 23,27). Jan ho vypodobňuje jako krále, jenž dobrovolně kráčí cestou utrpení (J 18,33–19,15).

**páté evangelium** – Jiný název pro turínské plátno.

**pramen Q** - Z něm. *quelle*, „pramen“. Představuje hypotetickou ztracenou sbírku (v odborné literatuře *Logienquelle*, „pramen výroků“), obsahující především Ježíšovy promluvy a výroky, kterou kromě Markova již napsaného evangelia a dalších eventuálních zdrojů použili Matouš a Lukáš při sepisování svých evangelií. Pramen Q byl napsaný pravděpodobně v aramejštině před rokem 50, jeho řecká forma existovala určitě před rokem 70.

**protoevangelium** - Z řec. *prótos*, „první“, a *evangélion*, „oznámení“, „radostná zvěst“.

1. říká se tak prvnímu zaslíbení příchodu Spasitele, obsaženému v Gn 3,15;

2. apokryfní evangelium, které je připisováno apoštolu Jakubovi.

**sedm slov Krista na kříži** - „Otče, odpusť jim...“ (L 23,35) - „Amen, pravím ti, dnes budeš se mnou v ráji.“ (L 23,43) - „Ženo, hle, tvůj syn...hle, tvá matka.“ (J 19,26) - „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ (Mt 27,46) - „Žízním“ (J 19,28) - „Dokonáno jest“ (J 19,30) - „Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha.“ (L 23,46).

**synoptická evangelia** - Z řec. *syn*, „společný“, *opsis*, „pohled“. Říká se tak evangeliím sv. Marka, sv. Matouše a sv. Lukáše (tzv. „synoptikové“) pro možnost porovnávat je ve sloupcích vedle sebe a postihnout je tedy jediným pohledem (*syn-opsis*). Problém jejich původu, vzájemného ovlivnění, závislostí atd., vznikající touto souběžností, je základem synoptické otázky.

**tetramorf(os)** - (**Čtyři bytosti**) V Zj 4,7-9 se hovoří o „čtyřech bytostech“, stojících kolem Božího trůnu na nebesích: „První podobná lvu, druhá býku, třetí s tváří člověka, čtvrtá podobná letícímu orlu. Všechny čtyři bytosti měly po šesti křídlech. Zde je zřetelná návaznost na známé vidění (Ez 1,4n) Ezechieleovo, který spatří Hospodinovu slávu v mračnu šlehajícího ohně, v němž se pohybují čtyři bytosti, každá se čtyřmi tvářemi a čtyřmi křídly, podobající se člověku, lvu, býku a orlu. Církevní Otcové již záhy spojovali tyto čtyři bytosti se čtyřmi evangelisty. Toto spojení často najdeme i v křesťanském umění. Protože je Kristus v podstatě obsahem zvěstování všech čtyř evangelií, může být tetramorf také symbolem samotného Krista: člověk je On ve zrození, býček ve skonu na obětišti, lev ve vzkříšení a orel v nanebevzetí. → evangelisté.

**výroky Páně** - Z řec. *logia*. Krátká rčení z evangelií, zvláště Lukášova a Matoušova, často v různých spojitostech, pohromadě či odděleně.

Lukáš a Matouš čerpají asi pro své souběžné texty ze stejného pramene zvaného pramen Q. Ježíš pronesl také výroky, které nejsou v evangeliích zaznamenány (→ agrafo; srovnej J 20,30; 21,25), ale jsou uvedeny v jiných knihách NZ (Sk 20,35), v apokryfech, nebo u starých církevních autorů.

*Jan Vosáhlo*

## Kalendář akcí v dubnu 2022

**10. duben – Květná (pašijová) neděle.** Procesí začíná v 7:45 u kostela Nejsv. Trojice a pokračuje průvodem do chrámu sv. Bartoloměje, kde bude mše svatá se zpěvem pašijí.

**17. duben – neděle Zmrtvýchvstání Páně.** V **18:00** bude v chrámu sv. Bartoloměje **velikonoční koncert Stabat Mater** od **Antonína Dvořáka** v podání pěveckého sboru Cantores Cantant, Dechové harmonie orchestru Národního divadla v Praze a pozvaných sólistů.

**1. Květen – neděle** – Termín vydání květnového čísla farního časopisu Bartoloměj.

**4. květen – Mše svatá s biskupem Václavem Malým** u příležitosti **slavení 30. výročí založení Dvouleté katolické střední a mateřské školy v Kolíně.** Začátek je v **10:30.** V případě, že to probíhající rekonstrukce dovolí, bude mše v kostele sv. Bartoloměje. Případná změna bude ohlášena.

**Letní farní tábor** pro děti bude v Zásmukách **od 10. do 16. července 2022.** Tábor je pro věkovou kategorii od 7 do 15 let. Bližší informace brzy doplníme. Minulé ročníky se vydařily i díky silné duchovní podpoře Vás farníků. I letos Vás prosíme, abyste na přípravu a průběh tábora mysleli ve svých modlitbách. Přihlašování je na stránce farnosti [www.farnostkolin.cz](http://www.farnostkolin.cz).

# Okénko do DKŠŠ

## 30 let školy

Ve středu 4. května můžeme konečně plnohodnotně oslavit narozeniny naší školy, která v Kolíně funguje již více než 30 let.

Na začátku existence našeho zařízení byla myšlenka dr. Evy Bartoňové zajistit vzdělávání po základní škole dívkám, které jsou spíše prakticky nadané, a tuto ideu pak v čin převedla Mgr. Milena Wiesnerová, spoluzakladatelka školy, která se stala také její první ředitelkou.

Na založení školy mají velký podíl sestry Těšitelky Božského Srdce Ježíšova z Rajhradu u Brna, které poskytly škole zázemí v budově v Legerově ulici číslo popisné 28. Jedná se o budovu, která patřila řádovým sestrám již za první republiky, a ve které také sestry tohoto řádu bydlely. V období po druhé světové válce byla budova komunisty zestátněna a řádové sestry musely místo opustit. Po jejich odchodu sloužil dům po dlouhou dobu jako městské jesle. Po roce 1989 jim stát ukradený dům v rámci restitucí navrátil zpět. Od roku 1991 je dům a jeho krásná zahrada sídlem školy. Budova byla pro samotnou střední školu až příliš velká. Proto současně v přízemí školy vznikla i Církevní mateřská škola, jejíž první ředitelkou se stala paní Vlasta Kmentová.

Střední škola byla v době svého vzniku určena pouze pro dívky, které studovaly v oboru Charitativní služby. Škola měla v té době proto ve svém názvu slovo „Dívčí“. Charakter školy odpovídal rodinným školám s výrazným zaměřením na přípravu studentek pro práci ve zdravotnictví a v sociálních službách.

Začátkem školního roku 1997 paní Milena Wiesnerová náhle zemřela a na její místo nastoupila Mgr. Libuše Kubíčková. Škola se pod jejím vedením dále rozvíjela. Na základě poptávky v regionu začala škola přijímat ke studiu i chlapce. Zpočátku jen ojediněle, ale postupně jejich počet stoupal. Proto se v roce 2015 škola přejmenovala na školu „Dvouletou“. Došlo také k rozdělení na dva studijní obory, protože škola přijímala stále více žáků se speciálními vzdělávacími potřebami. Pro ně vznikl obor Praktická škola dvouletá. Obor Charitativní služby dostal název Pečovatelské služby.



I přes tyto změny zůstává škola věrna svému poslání z dob svého založení a to je především rodinná atmosféra, individuální a citlivý přístup ke studentům v duchu křesťanských hodnot.

*Jan Prachař*

## **Kongregace sester Těšitelek Božského Srdce Ježíšova**

Původ Kongregace sester Těšitelek nacházíme v touze jejich zakladatelů odpovědět na volání milosrdné lásky Božského Srdce. Hrabě Pavel Huyn (+ 1946), brněnský biskup, jako mladý kněz při exerciciích pocítil touhu potěšovat Spasitele trpícího úzkostí a opuštěností na hoře Olivetské a na kříži a založit kongregaci s tímto účelem. Rosa Vůjtěchová (+ 1945), sestra Kongregace milosrdných sester svatého Karla Boromejského, nenachází naplnění ve své řeholní rodině, poznává obdivuhodnou duchovní plodnost oběti a touží po přísnějším životě v odříkání, ustavičné modlitbě a službě nejchudším. Oba spojovala silná touha přetvořit celý svůj život v smírnou oběť a tak přispívat ke spáse světa. Setkávají se v roce 1911 v Brně, když sestra Rosa začíná působit ve Spolku pro ošetřování chudých nemocných, který biskup Huyn založil. Jejich společná touha nachází uskutečnění v založení smírné kongregace Sester Těšitelek Božského Srdce Ježíšova.

Kongregace je institutem papežského práva. Její řízení je centrální – všechny sestry spadají do pravomoci generální představené a její rady se sídlem v Rajhradě (okres Brno-venkov). Každou provincii vede provinční představená a každý dům místní představená.

Kongregace žije podle řehole svatého Augustina a je kontemplativně-činným řeholním společenstvím. Sestry ochotně přijímají každou příležitost k oběti, aby podávaly spolu s Kristem náhradu nebeskému Otci za zlo hříšců, jak si to přeje církev. Meditují opuštěnost Krista v Getsemanské zahradě, na kříži a ve svatostánku a v této opuštěnosti mu chtějí být útěchou. Každý čtvrtek od 23 do 24 hodin mají při adoraci odpovídat na Ježíšovu výzvu k apoštolům: „Zůstaňte zde a bděte se mnou.“ Zvláštním způsobem sestry uctívají Božské Srdce a Neposkvrněnou Pannu Marii. Vyprošují Boží milost pro zatvrzelé hříšníky a pro umírající. Vnější činnost kongregace je zaměřena především charitativně.

Jako znamení zasvěcení nosí sestry černý hábit, který je přepásán koženým pásem, černý závoj, škapulíř a růženec. Při prvních slibech

obdrží sestra prsten a medailku, na níž je vyobrazen trpící Kristus v Getsemanech a na druhé straně Ježíš a Panna Maria u nemocného. Do kongregace jsou přijímány kandidátky ve věku 16 až 30 roků. Kandidatura trvá 1 rok, noviciát 2 roky a juniorát 6 roků. Časné sliby se skládají třikrát na 1 rok, a poté na 3 roky. Po juniorátu sestry skládají doživotní sliby.

*Jan Vosáhl*

## **Dům čp. 28 v Legerově ulici - Sídlo DKŠ**

Každý dům má svoji historii. Dům čp. 28 v Legerově ulici obzvláště zajímavou. Ve dvacátých letech 20. století patřil kolínskému staviteli Zdeňku Koudelkovi, dlouholetému předsedovi místní organizace lidové strany. Ten se ho rozhodl v roce 1927 prodat. Ve stejné době zvažoval kolínský kaplan ThDr. Jaroslav Kulač pozvat do našeho města některý z ženských řádů či kongregací pečujících o chudé a nemocné. Získat pro tyto aktivity tento dům se zdálo být příhodné.

Na počátku roku 1928 oslovil Kulač generální představenou Kongregace sester Těšitelek Božského Srdce Ježíšova Matku Marii Rosu Vůjtěchovou. Po krátkém jednání bylo rozhodnuto - v Kolíně bude zřízen filiální dům této kongregace. 23. března 1928 udělil povolení brněnský ordinariát (sídlo kongregace bylo oficiálně v Rajhradě), krátce poté, 2. dubna, i ordinariát pražský. 29. září vydalo povolení také Ministerstvo školství a národní osvěty.

Náklady na koupi domu se podařilo pokrýt ze sbírek a poté, co byly provedeny nezbytné stavební úpravy, přišly sem v prosinci 1928 první sestry. 19. března 1929 v něm Jaroslav Kulač, tou dobou již administrátor kolínské farnosti, vysvětil domácí kapli.

Zároveň byl v Kolíně založen Spolek pro domácí ošetřování chudých nemocných, který úzce s kongregací spolupracoval a zajišťoval nezbytné prostředky pro její činnost.

Kongregace působila v Kolíně až do roku 1950, kdy byla její činnost násilně ukončena.

*Jaroslav Pejša*

## **Rozhovor s ředitelkou DKŠ Libuší Kubíčkovou**

**V tomto roce uplynulo 25 let od vašeho jmenování ředitelkou školy. Jaká byla vaše cesta k učitelství a působení ve Dvouleté katolické škole?**

Cesta k učitelství byla poměrně přímá a jednoduchá. Již během studia na SŠ jsem jezdila na letní tábory, kde jsem vedla oddíly dětí, dále jsem aktivně sportovala a byla zvyklá na různá sportovní soustředění, tudíž práce s dětmi mi byla blízká. Po maturitě jsem začala studovat Pedagogickou fakultu UK Praha a po absolvování jsem 2 roky učila na velké ZŠ v Praze, dále na ZŠ v Žiželicích. Byla jsem moc ráda, že po „revoluci“ vznikla Dívčí katolická škola a já po mateřské dovolené mohla nastoupit právě do katolické školy (tento nápad byl od mé sestry).

**Vedení školy jste převzala v transformační a bouřlivé době 90. let. Jaké velké výzvy vás čekaly a jakými proměnami škola na počátku své existence prošla?**

Vedení školy jsem převzala opravdu ve zvláštní době za neobvyklých situací. Paní ředitelka Mgr. M. Wiesnerová, která školu založila 01. 09. 1991 nečekaně zemřela 18. 09. 1997. V té době jsem na škole učila a své děti vodila do Církevní mateřské školy. Zřizovatel Arcibiskupství pražské mě jmenoval ředitelkou školy. V DKŠ se mnou učila Sr. Jana a manžel Petr (dost malý pedagogický sbor). Z ekonomických důvodů jako prvotní bylo nutné sloučit DKŠ a CMŠ v jeden právní subjekt (rok 1997). Další změny byly s ohledem na měnící se zákony a vyhlášky, školskou legislativu a ve SŠ vznikly dva studijní obory. Velmi zásadní změnou bylo, když jsme přijali ke studiu prvního chlapce, a tudíž z Dívčí katolické školy vznikla Dvouletá katolická střední škola a mateřská škola.

**Jakou formou spolupracujete s Kongregací sester Těšitelek BSJ z Rajhradu, v jejichž objektu se škola nachází? Podílejí se řádové sestry na vzdělávání?**

Spolupráce je velmi dobrá a domnívám se, že obě strany (škola i kongregace) jsou spokojeny. Zástupce školy jednorůčně předloží seznam nejnutnějších oprav a inovací, kongregace návrh projedná a po schválení se realizuje. Já jako ředitelka 1x v roce zajedu do Rajhradu k sestrám na společensko-pracovní setkání. Naopak sestry ve školním

roce školu osobně navštíví a zajímají se o aktivity a provoz školy. Sestry jsou rády, že v jejich budově probíhá výchova a vzdělání, podporují nás modlitbou, a to je to nejdůležitější.



### **Jaké jsou pro vás nejdůležitější hodnoty církevního školství a co se snažíte kromě znalostí absolventům předat?**

Je velmi dobře, že církevní školství plnohodnotně doplňuje soustavu státních a soukromých škol a rodiče i žáci si mohou vybrat, kam své dítě umístí. Jen pro přiblížení v ČR existuje 142 škol a školských zařízení různých církví. Velký počet škol je na Moravě. Zájem o studium na církevních školách přesahuje kapacitu škol (v loňském školním roce se do naší MŠ hlásilo 21 dětí a přijmout jsme mohli 7 dětí). Klima i atmosféra by měla být přátelská, klidná, založená na vzájemné toleranci, důvěře, úctě k životu a s vděčností za stvoření. Snažím se, aby žáci porozuměli, co je v našem životě důležité. Pro mě v životě jsou velmi důležité dobré vztahy, služba a samozřejmě rodina, základ všeho. To se snažím žákům předávat, ani ne tak poučkami, spíše praxí a svým životem. Hřivny, které jsem dostala od Pána se snažím zúročit. Zda se to podařilo se dozvím při posledním soudu.

## Paní ředitelko, jak se vám po dlouhých letech odchází?

Na škole působím 30 let, o vedení školy se snažím 25 roků, a to je kus života. Škola je mou druhou rodinou, a to není společenská fráze, ale skutečnost. Se žáky a spoluzaměstnanci jsem prožila nespočetně krásných radostných zážitků a příhod, ale i v těžkých chvílích (nemoc a smrt manžela) jsem věděla, že ve škole mi bude dobře. Odchází se mi lehce, svobodně a s vědomím, že *“Všechno má svou dobu, každá činnost pod sluncem má svůj čas.”* (Kazatel 3, 1), proto jsem se rozhodla odejít ze služby ředitelky. Je fajn uvolnit místo mladšímu kolegovi a kříž zodpovědnosti mu předat. Ve škole již nebudu fyzicky tolik času, ale v duchu budu se školou stále spojena. Škola je mojí srdeční záležitostí. Děkuji Bohu, rodině, kolegům, přátelům a všem, kteří mě na této etapě života doprovázeli.

*V Kolíně, dne 18. 03. 2022*

*Na otázky redakce časopisu odpovídala Líbuše Kubičková*

*Autor fotografií: Hana Morová, Jan Prachař*

## Vzpomínky a svědectví absolventů DKŠŠ

*Oslovili jsme absolventy i bývalé zaměstnance, aby se se čtenáři podělili o své vzpomínky a pocity, které v nich z působení ve škole zůstaly.*

Byla jsem svědkem i součástí počátků školy. Ke spolupráci mě přizvala tehdejší její zakladatelka – ředitelka paní Mgr. Milena Wiesnerová. Samozřejmě, prostřednictvím mých představených, které





ona sama oslovila s prosbou o uvolnění nějaké sestry pro práci ve škole. Já jsem tehdy žila v komunitě v Bylanech u Českého Brodu a pracovala jsem tam jako zdravotní sestra v Ústavu sociální péče pro postižené děti ve věku od tří do patnácti let. Víze paní ředitelky byla, aby se studentky této školy naučily mimo jiné základní péči o nemocné, a proto chtěla, aby se toho ujala nějaká řeholní sestra se vzděláním v oboru. Byla to doba krátce po revoluci, kterou mnozí pamětníci označují jako překotnou, někdy až chaotickou ... přesto pro mnohé z nás i pro mě to bylo nové, úžasné, dobrodružné a hlavně v ovzduší svobody, jakou jsme neznali. Já jsem tuto výzvu přijala i s vědomím, že jdu do neznáma – nová práce, nové prostředí, noví lidé ... Dnes s odstupem v tom vidím velký přínos pro sebe.



Osobně jsem vděčná za tento čas prožitý ve škole i v Kolíně. Děkuji Pánu Bohu za všechny, se kterými jsem se zde setkala, také za studentky, které školu navštěvovaly. Měla jsem možnost nahlédnout do jejich životů, které mnohdy nebyly záviděníhodné. Jsem ráda, že jsem mohla kus cesty kráčet s nimi a snad jim být i v něčem prospěšná.

S vděčností vzpomínám na Kolín, na lidi ve farnosti, které srdečně zdravím, pokud si ještě pamatují. Mohu říct, že tato etapa mého života

byla pro mě velice obohacující. Vážím si toho, že jsem mohla s mnohými sdílet jejich život víry a vzájemně se povzbuzovat.

*S. Jana Zachovalová*



Na jaře roku 1991 jsem byla oslovena paní inspektorkou Doskočilovou, zda bych nechtěla být součástí pedagogického kolektivu v nově otevřené církevní školce, která měla být v Legerově ulici v Kolíně a jejím zřizovatelem mělo být Arcibiskupství pražské. Tuto nabídku jsem s radostí přijala i vzhledem k tomu, že mne rodiče od mala vedli k víře. Jednalo se totiž o jedinou mateřskou školu tohoto typu v okrese a tudíž mne hnala zvědavost něčeho nového.

Zároveň s mateřskou školou bylo naplánované otevřít Dívčí katolickou školu. Tenkrát jako dva právní subjekty. Řízením školy byla pověřena Mgr. Wiesnerová a školky p. Kmentová. Budova byla z původních jeslí městem uvolněna a „vzorně“ vyklizena. Vzpomínám si, že mne překvapilo, že chyběla i světla a vypínače. Zůstala jen krytina podlah, na tehdejší dobu velmi pěkné linoleum. Měli jsme doslova pár týdnů, abychom školu připravili na příchod dětí a studentů. Všichni jsme se vrhli do práce a posháněli vše potřebné. Děkuji obci Cerhenice, která rušila školku a velmi ochotně nám nabídla spoustu, pro nás tak

potřebných věcí. Vzala jsem auto s vozíkem a jezdila a nakládala a vykládala. No a pak se bez ohledu na to, kdo je ředitel, kdo učitel, kdo školník nebo kuchařka, brousilo a natíralo. Vše se povedlo a 1. 9. 1991 jsme přivítali 25 dětí ve věku od 3 do 7 let.

Jak léta postupně šla, dětí přibývalo. Z jedné třídy byly dvě a tím přibývalo i pedagogů. Někteří se zdrželi jen na pár let a někteří se zapsali do této školy jako inventář. Největší stálicí po mém boku byla paní učitelka Lenka Navrátilová (provd. Tylšová). S ní jsme tvořily téměř 20 let stálý tým. Nakonec i jí vítr odfoukl na sever a mne spíš na jih.

Mám radost, že škola a školka dále fungují a již 30 let se stále pyšní tím, že jsou výjimečné nejen zřizovatelem, náplní, ale i lidmi, kteří zde plní své poslání. Jsem pyšná, že i já jsem mohla být součástí a snad zanechat kousek své stopy.

*Svatava Pospíšilová Šťastná*



Já jsem v DKŠ studovala před 29 lety. Na léta zde ráda vzpomínám, byly to roky všestranného vzdělávání. Hodně praxe, a to si myslím, že je lepší, než x hodin sedět v lavici! Přeji škole a celému pedagogickému sboru hodně pevné nervy a žáky, co si zaslouží jejich pozornost.

*absolventka Monika Barešová*



Ve škole jsem studovala v roce 2019, dala mi hodně do života, otevřela oči a našla nové přátele. Do teď nelituji, že jsem na tuto školu šla, protože tam jsou skvělí učitelé a rodinná atmosféra. Teď pracuji v zařízení s dětmi s postižením a svou práci mám hodně ráda, a jsem vděčná, že mě moje škola připravila a naučila spoustu nových věcí. Děkuji všem učitelům DKSS.

*absolventka S.*

*Autor fotografií: Hana Morová*

# 30 LET ŠKOLY

## POZVÁNKA



**Středa 4. KVĚTNA 2022**

### PROGRAM:

- 9,00 - 10,30** Komunitní centrum Fara Kolín - **VÝSTAVA** prací žáků školy
- 10,30 - 11,45** Mše svatá - chrám sv. Bartoloměje - biskup **VÁCLAV MALÝ**
- 12,00 - 13,20** **DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ** - prohlídka školy
- 13,30 - 14,20** **VISIONE QUARTET** - koncert v budově školy
- 19,00 - 20,00** **ŠEGINY** - koncert na zahradě školy

**DVOULETÁ KATOLICKÁ STŘEDNÍ ŠKOLA A MATEŘSKÁ ŠKOLA, LEGEROVA 28, KOLÍN, [www.dksskolin.cz](http://www.dksskolin.cz)**

## Příběhy z historie veltrubské farnosti

### Veltrubská lokálie

**Rok 1850** byl rokem mnoha různých změn a událostí. Rakousko-Uhersko mělo velice komplikovaný úřednický systém a jeho fungování a rivalita jednotlivých úřadů přinášely stále větší problémy. Proto na

přelomu let 1849 a 1850 dochází k velkým změnám v jednotlivých úřadech i k změnám jejich kompetencí, což se později projevilo i ve vztahu státní, vrchnostenské a církevní moci. V červnu propukla ve Veltrubech cholera, mnoho lidí onemocnělo a tři lidé zemřeli. V srpnu se cholera objevila znovu, ale tentokrát v celém kraji a zemřel na ni i P. Březina ze Sán.

Za zádušní peníze byly koupeny 2 pluviály, které stály 94 zlatých ve stříbře. Ženy z Velkých Veltrub se složily a za dva zlaté zakoupily věneček na monstranci. Ženy ze Zajezeří se nechtěly nechat zahanbit a ve sbírce vybraly 14 zlatých, za které nechaly namalovat obraz nanebevzetí Panny Marie a věnovaly jej kostelu.

V tomto roce byla opravena střecha na faře a spotřebovalo se na ni 122 kop šindelů (kopa je 60 kusů). Začalo se schylovat k vojenskému střetu mezi pruským králem Bedřichem a rakouským císařem Františkem Josefem. Rakouské vojsko se postupně přemísťovalo k Lužickým a Slezským hranicím. Farám připadla povinnost ubytovávat důstojníky. Ve veltrubské faře bylo od 16. listopadu do 22. ledna postupně ubytováno 5 důstojníků se sluhou a jeden lékař. Ubytovaní bylo nehrazené a P. Cvrček si postěžoval: „To byla radost. Samé nepohodlí a duchovní život, darmo povídat.“ Vojna se naštěstí nakonec nekonala a vojáci se vrátili domů.

Další událostí týkající se i Veltrub bylo ustanovení nového pražského arcibiskupa Bedřicha Švarcenberga Krumlovského. Za zmínku stojí i volby starosty, rychtáře a obecních konšelů. Volba probíhala tak, že se sešli všichni občané s volebním právem a každý nadiktoval 8 lidí, které volil a čtyři náhradníky. 8 zvolených konšelů si zvolilo starostu a 2 radní. Pokud byli starosta a alespoň jeden radní katolíci, skládali přísahu v kostele. Ve Veltrubech se starostou stal Václav Mokráček a radními se stali František Frančík a Václav Francouz, všichni katolíci. Ve Velkém Oseku byli zvoleni 2 helveti a jeden katolík, v Hradištku dva katolíci a jeden helvet.

V tomto roce proběhla i změna platby nájmu za záduší. Nájemci, který ročně platil 30 krejcarů ze svého domku, byla tato suma odečtena z nájmu za pole. Ten, kdo za pole složil hotovost, z níž byly úroky v určité výši, byl od placení nájmu osvobozen.

*Josef Sixta*

## Vitráž Fr. Urbana v jižní stěně chrámu - dvoudílné okno

### Sv. biskup Bedřich a sv. Emilie

Okno je věnováno památce tří zemřelých dětí. Sv. Emilie se narodila v září 1979 ve městě Gaillac na jihu Francie. Její matka předčasně zemřela, proto otec svěřil výchovu mladičké Emilie šlechtické koleji v Paříži...

Sv. Emilie založila v Marseille řeholi. Řeholní sestry se věnovaly péči o nemocné, pomáhali chudým, nemocné navštěvovaly i v jejich domovech.

Sv. Emilie v chudých a nemocných viděla Krista, jemuž tak s obětavostí sloužila. Naplňovala tím slova Písma: "Amen, pravím Vám, cokoli jste učinili jednomu z těchto nepatrných bratří, měj jste učinili."

Sv. Emilie zamřela v necelých 59ti letech v Marseille 24. 8. 1856. 24. srpna má také svátek i apoštol Bartoloměj. 24. 6. 1951 Emiliu kanonizoval papež Pius XII.

Vraťme se k vitráži. Hlavičky andělíčků představují podobizny dětí. Dva andělíčkové jsou zobrazeni nad postavami světců, třetí andělíček na dolní části vitráže u věnovací tabulky. Horní část vitráže tvoří stylizované květy. Postavy světců jsou bohatě oděny. Biskup sv. Bedřich má biskupskou mitru, v pravé ruce drží Písmo svaté, v levé ruce biskupskou hůl. Bohatě oblečená je i sv. Emile. Zlatá koruna na její hlavě, na šatu pás s řadou orlů i jméno Emilie De Vialar naznačují její šlechtický původ. Rodičům zemřeli tři děti! Kolik bolesti! Víra rodičů zemřelé děti vidí jako andělíčky, tak je zobrazil i Fr. Urban.



PAMÁTKY SVÝCH ZEMŘELÝCH DÍTEK  
BLAŽENKY +1889, EMILKY +1889, MILOUŠKA  
VĚNUJÍ BEDŘICH A EMILIE ŽERTOVI.  
L.P. 1909 Sv.

*Autor textu: J. Dušek, Foto: J. Čáslava*

## Bohoslužby o Velikonocích 2022

| Datum       | Den                            | Hodina   | Bohoslužba  | Kostel   |
|-------------|--------------------------------|--|---|--|
| 14. 4. 2022 | Zelený čtvrtek                 | 9:30<br>17:00<br>18:00<br>18:00  | <i>Missa chrismatis</i><br>Mše sv.<br>Mše sv.<br>Mše sv.  | Katedrála Praha<br>Velim<br>Velký Osek<br>Sv. Bartoloměj (Kolín)   |
| 15. 4. 2022 | Velký pátek                    | 14:00<br>15:00   | Křížová cesta<br>Obřady Vel. pátku  | Sv. Bartoloměj (Kolín)<br>Sv. Bartoloměj (Kolín)   |
| 16. 4. 2022 | Bílá sobota<br>(kromě vigilie) | 8:00<br>8:30–19:30   | Ranní chvály<br>Poklona u Božího hrobu  | Sv. Bartoloměj (Kolín)   |
| 16. 4. 2022 | Velikonoční<br>vigilie         | 20:00  | <b>Obřady velikonoční<br/>vigilie</b>   | Sv. Bartoloměj (Kolín)   |
| 17. 4. 2022 | Zmrtvýchvstání<br>Páně         | 8:00<br>8:00<br>8:00<br>9:30<br>9:30<br>10:30<br>11:00<br>17:00<br>18:00 | Mše sv.<br>Mše sv.<br>Mše sv.<br>Mše sv.<br>Mše sv.<br>Mše sv.<br>Mše sv.<br>Mše sv.<br>Mše sv. | Sv. Bartoloměj<br>Velký Osek<br>Velim<br>Sv. Vít (Kolín-Zálabí)<br>Pňov-Předhradí<br>Červené Pečky<br>Veltruby<br>Nová Ves<br>Nejsv. Trojice (Kolín) |
| 18. 4. 2022 | Velikonoční<br>pondělí         | 8:00<br>9:30<br>9:30<br>11:00<br>11:00                                   | Mše sv.<br>Mše sv.<br>Mše sv.<br>Mše sv.<br>Mše sv.   | Sv. Bartoloměj (Kolín)<br>Pňov-Předhradí<br>Sv. Vít (Kolín-Zálabí)<br>Starý Kolín<br>Ovčáry  |

**Bartoloměj** – farní časopis. Vydává Římskokatolická farnost Kolín, Brandlova 25, Kolín.  
**Redakční rada:** Josef Dušek, P. Ján Halama, Katarína Jarošová, Václav Plánka, Tomáš Pavela, Tomáš Těmín.

P. Ján Halama: tel.: 604 294 247, e-mail: [farnost-kolin@volny.cz](mailto:farnost-kolin@volny.cz)

• e-mail: [farninoviny.kolin@gmail.com](mailto:farninoviny.kolin@gmail.com) • web: [www.farnostkolin.cz](http://www.farnostkolin.cz) • FB: facebook.com/farnostkolin

Číslo účtu farnosti: 3252369369/0800, variabilní symbol pro dárcе: 1211638 (dle evangelia sv. Lukáše 6,38) případně v poznámce uvést: *dar pro farnost* (nebo jiný účel).

Autor fotografie na titulní straně: Hana Morová